

Cuma'da saat-i icâbe

“Saat” rumuzlu okuyucumuz: “Cuma günleri duâların kabul edildiği gizli bir saat varmış. Bu hangi saattir? Bu saatin gizli olmasının hikmeti nedir?”

Hiçbir saat ve hiçbir vakit bizim kul olarak Rabb'imize dönüşümüz için elverişsiz ve kapalı değildir. Duânın kabul zamanları gizli tutulmuştur. Bununla, kulun dua hâlini hayatına yayması istenmiştir. Nitekim Cuma gününde icabet saati gizli olduğu gibi, insanlarda veli, Ramazanda Leyle-i Kadir, Esmâ-i Hüsnâ içinde İsm-i Azam, ömürde ecel ve kıyamet saati de gizlidir. Yani kıymet ve ehemmiyet tek bir cüzde değil, hayatın tamamındadır.¹ Öyle ki, hayatımızın her ayrıntısından, lüzumsuz zannettiğimiz her saat diliminden ve zaman parçacığından sorumluyuz. Öyleyse yaşadığımız her “ân” parçacığını Rabb'imize sığınmamız için eşsiz bir fırsat olarak algılamak zorundayız.

Bununla beraber, bazı saatlerde ve vakitlerde Cenâb-ı Hakk'ın, sırf kulları lehine rahmetiyle muâmelede daha fazla lütufkâr olduğu da bir gerçektir. Meselâ, Cuma günü içinde bir icabet saatinin, yani duâların dinlendiği ve kabul edildiği hususî bir saatin bulunduğunu Hazret-i Peygamber (asm) haber vermektedir. Peygamber Efendimiz (asm): “Onda bir saat vardır ki, hiçbir Müslüman kul namazda bulunup ve o saate rast getirip Allah'tan bir şey istemez ki, Allah Azze ve Celle ona isteğini bahşetmesin!” buyurmuş, bu saatin kısa olduğunu göstermek için de mübarek elini başparmağının orta ve diğer parmağının içine basarak işaret etmiştir.²

Duâların kabul edildiği bu gizli saatin hangi saat olduğu hep sorulmuş ve araştırılmıştır. Bu saatle ilgili olarak değişik vakitlerden haber verilmekle beraber; seher vaktine işaret eden bir habere burada yer verelim:

İbn-i Abbas (ra) anlatıyor: “Bir gün Hz. Ali (ra), Resûlullah Efendimiz'e (asm) gelerek:

“Annem ve babam sana feda olsun ya Resûlallah, şu Kur'ân göğsümde durmayıp gidiyor. Kendimi onu ezberleyecek güçte göremiyorum” dedi.

Resûlullah Efendimiz (asm) ona şu cevabı verdi:

“Ey Hüseyin’in babası! Allah’ın sana faydalı kılacağı, öğrettiğin takdirde öğrenen kimsenin istifade edeceği, öğrendiklerini de göğsünde sabit kılacak bir duâ öğreteyim mi?”

Hz. Ali (ra):

“Evet, ey Allah’ın Resulü, öğret!” dedi.

Bunun üzerine Hz. Peygamber (asm) buyurdu ki:

“Perşembeyi Cumaya bağlayan gece olunca, gecenin son üçte birinde kalkabilersen kalk. Çünkü o an meleklerin hazır bulunduğu bir andır. O saatte yapılan duâ makbuldür. Kardeşim Ya’kub da evlatlarına, ‘Sizin için Rabb’ime istiğfar edeceğim, hele Cuma gecesi bir gelsin’ derdi. Eğer o vakitte kalkamazsan gecenin ortasında kalk. Bunda da muvaffak olamazsan gecenin evvelinde kalk. Dört rek’at namaz kıl. Birinci rek’atte, Fatiha ile Yasin sûresini oku, ikinci rek’atte Fatiha ile Duhân sûresini oku, üçüncü rek’atte Fatiha ile Secde Sûresini oku, dördüncü rek’atte Fatiha ile uzunca Tebâreke Suresini oku. Teşehhüdü bitirdiğin vakit Allah’a hamdet, Allah’a senayı da güzel yap, bana ve diğer peygamberlere salât oku, bunu güzel yap. Erkek ve kadın mü’minler için ve senden önce gelip geçen mü’min kardeşlerin için istiğfar et. Sonra bütün bu okuduğun duâların sonunda şu duayı oku:

“‘Allah’ım, bana günahları, beni yaşattığın müddetçe ebediyen terk ettirerek merhamet eyle. Bana faydası olmayan şeylere teşebbüsüm sebebiyle bana acı. Seni benden hoşnut edecek şeylere iyi bakmayı bana nasip et. Ey gökleri ve yeri yoktan var eden celâl, ikram ve erişilmez izzet sahibi olan Allah’ım. Ya Allah! Ya Rahman! Celâlin hakkı için, yüzün nuru hakkı için kitabını bana öğrettiğin gibi, ezberimde tutmayı da kalbime kolaylaştır! Seni benden razı kılacak şekilde okumamı nasip et. Ey semâvât ve arzın yaratıcısı, celâlin ve yüzün nuru hakkı için kitabınla gözlerimi nurlandırmanı, onunla dilimi açmanı, onunla kalbimi yarmanı, göğsümü ferahlatmanı, bedenimi yıkamanı istiyorum. Çünkü hakkı bulmakta bana ancak Sen yardım edersin, onu bana ancak Sen nasip edersin. Her şeye ulaşmada güç ve kuvvet ancak büyük ve yüce olan Allah’tandır.’

“Ey Hasan’ın babası, bu duayı üç, beş veya yedi cuma yaparsın. Allah’ın izniyle duâna icabet edilecektir. Beni hak üzere gönderen Zat-ı Zülcelâl’e yemin olsun bu duayı yapan hiçbir mü’min cevaptan mahrum kalmadı.”

İbnu Abbas (ra) der ki: “Allah’a yemin olsun, Hazret-i Ali (ra) beş veya yedi cuma geçti ki Resûlullah’a (asm) aynı önceki mecliste tekrar gelerek:

“Ya Resûlallah! Daha önce dört beş âyet ancak öğrenebiliyordum. Fakat unutuyordum. Bugün ise, artık 40 kadar âyet öğrenebiliyorum ve unutmuyorum. Allah’ın Kitabı sanki gözümün önüne geliyor gibi oluyor. Eskiden hadisi dinliyordum da arkadan bir tekrar etmek istediğimde aklımdan çıkıp gidiyordu. Bugün hadis dinleyip sonra onu bir başkasına istediğimde ondan tek bir harfi kaçırmadan anlatabiliyorum” dedi.

Resûlullah (asm) bu söz üzerine Hz. Ali’ye (ra):

“Ey Hasan’ın babası! Kâbe’nin Rabbine yemin olsun ki, sen kâmil mü’minsin!” buyurdu.³

DUÂ

Ya Mucîbe’d-Daavât! Aklımı ve kalbimi hıfzeyle! Duâlarımı saat-i icabede yapılan duâlar arasına al! Dilimi, gönlümü, hissiyâtımı hayırlı isteklere yönlendir! Şerli isteklerden berî kıl! Bana hakkı nasip et! Hak olmayandan uzak kıl! Beni rızana yönlendir! Razi olmadığından muhafaza eyle! Hakta, hayırda ve hidayette bana istikamet ver! Duâlarımı kabul eyle! Âmin!

Dipnotlar:

1- Mektûbât, s. 460; Sünûhât, s. 19

2- Buhârî, 3/507

3- Tirmizî, Daavât, 5, (3803)